

Parlament de l'antiga alumna Paola Rovira,

Acte acadèmic de graduació
de la promoció 2012

Barcelona, 15 de desembre del 2012

Benvolguts estudiants

Primer de tot, voldria donar-vos l'enhorabona a tots vosaltres per haver completat la vostra llicenciatura/grau. Heu d'estar molt orgullosos de vosaltres mateixos i gaudir d'aquest moment, que tant d'esforç us ha costat.

En segon lloc, m'agradaria també donar les gràcies a la UPF per convidar-me a aquest acte tan emotiu; és un honor per a mi tenir aquests minuts per explicar-vos el meu humil punt de vista com a antiga alumna que fa tres anys estava asseguda en aquesta cadira, i intentar aconsellar-vos en el que pugui.

L'objectiu que m'he marcat en aquests minuts es transmetre-us una mica d'optimisme en aquest moment de confusió.

Imagino que alguns de vosaltres us sentireu com ens sentíem jo i els meus companys fa tres anys: una mica perduts, i envoltats d'una incertesa a la qual no ens havíem hagut d'enfrontar quasi mai. Fins aleshores, havíem anat passant els diferents cursos de l'escola, vam decidir la carrera (una de les primeres decisions importants que vam prendre segurament) i vam entrar a primer curs a la UPF. Sabíem que després de primer vindria segon, després tercer, i així successivament fins a acabar la llicenciatura/grau i arribar a aquest moment. Aquests últims anys han estat senzills: teníem un camí molt marcat, un objectiu clar, i amb esforç, això sí, havíem d'anar passant cada curs.

Però ara us trobeu en un moment molt diferent; a partir d'aquí ja no hi ha cap camí marcat, cap camí per seguir. A partir d'ara sou vosaltres els que heu de triar un camí o un altre. És un moment importantíssim, ja que triant-ne un, a vegades, t'allunyes o en descartes un altre. Tot i la dificultat de la tria, tot i que de vegades aquesta tria no depèn únicament de vosaltres, sinó en molts casos de l'entorn complicat en el qual vivim... Jo us animo a triar sense por, a arriscar-se. I trieu el que trieu, us heu de sentir orgullosos del camí que voleu recórrer a partir d'aquí. I a recórrer-lo amb la màxima il·lusió i les mateixes ganes amb les quals heu arribat fins a aquest dia de graduació.

En aquest punt, volia dir-vos que per molt negre que us pintin el futur, hi ha oportunitats. Segons la meva experiència, quan vaig acabar els estudis fa tres anys, no em va costar molt trobar una feina, ni a mi ni als meus companys. Tots els meus amics més propers de la carrera estan col·locats, alguns van trigar més i altres, menys; però tots han pogut seguir el camí que ells volien i van escollir, i tampoc era un entorn gaire favorable aleshores. El que us vull transmetre és que no us deixeu aixafar per l'entorn; si lluiteu pel que voleu i hi poseu energia us asseguro que hi ha opcions. Però per trobar-les primer un ha d'estar convençut que les pot trobar. Heu estudiat una carrera bona, en una de les millors universitats públiques del país. Molts de vosaltres, a més, sabreu idiomes,

haureu treballat en altres llocs a l'estiu, etc. Perquè teniu el segell "Pompeu", el que vol dir que no us conformeu amb poca cosa. Així que, de veritat, creieu-me que parlo per experiència pròpia i dels meus companys: l'important és saber què voleu fer (que tampoc és fàcil) i lluitar per aconseguir el vostre objectiu.

Tota aquesta incertesa, i el no saber què es farà ni on s'estarà al mes vinent, acaba passant. L'important i el primer pas és descobrir realment què voleu fer d'ara endavant i lluitar per allò. Sou persones que ja heu demostrat que no us fa por la càrrega de treball: heu superat els ABP (quantes coses ens diuen aquestes tres inicials als estudiants de Biologia Humana!), fer tots els exàmens al mateix dia (perquè encara és així, oi?); heu demostrat que teniu capacitat d'esforç, d'organització i ganes per complir el vostre objectiu. No us desvieu d'aquest camí, i trobareu l'oportunitat que esteu buscant.

Per altra banda, també volia dir-vos que teniu una molt bona formació. Almenys parlo en nom de Biologia Humana. Els professors són investigadors de primer nivell, és una formació molt individualitzada, tothom es coneix a la UPF. A més, tot el seguit d'assignatures i feines que us han portat de bòlit aquests últims anys, veureu que donaran els seus fruits d'ara en endavant. No només heu après biologia, o telecomunicacions, o relacions laborals, sinó que us han inculcat un pensament lògic, una manera de treballar que encara és més valuosa que els coneixements específics que hagieu pogut aprendre, i això serà la clau que us podrà obrir portes.

En conclusió, la paraula crisi no és cap excusa, ni cap motiu per no esforçar-vos ni creure en el vostre futur. La gent ben preparada, amb les idees clares i amb ganes d'esforçar-se té oportunitats. La clau està en l'actitud. No podeu canviar l'entorn, ni la situació econòmica actual; per tant, no invertiu el vostre temps pensant-hi massa o intentant canviar variables que no depenen de vosaltres, i centreu-vos en variables en les quals sí que podeu incidir: la vostra actitud i el vostre esforç. Sempre hi ha oportunitats per a qui les busca com cal i les mereix. De debò, alguns podreu estar escèptics davant la meua actitud positiva; però doneu-me un vot de confiança, que no fa gaire jo també estava en la vostra situació.

Un cop més, enhorabona pel que heu aconseguit, i espero que valoreu i celebriu l'ocasió com es mereix. Espero haver complert el meu objectiu i haver estat capaç d'ajudar-vos i d'animar-vos en aquests moments d'incertesa.

Moltes gràcies.

Moltes gràcies

